

Mohou být referenda v Donbasu „obrannou“ odpovědí Ruska na Charkov?

- CZ24 News | 26. září 2022

DONBAS: Existují argumenty pro i proti tomu, aby každý z hlavních účastníků konfliktu souhlasil se scénářem referenda na Donbasu, které by ukončilo vojenskou fázi konfliktu před nadcházející zimou.

Občanské komory obou donbaských republik v pondělí oznámily, že by chtěly uspořádat referenda o připojení k Rusku co nejdříve. Margarita Simonyanová, která má díky svým známým mediálním rolím obrovský vliv na formování veřejného mínění ve své zemi i mezi Rusku přátelsky naladěnými lidmi v zahraničí, na tento scénář reagovala následující předpovědí na Telegramu:

„Dnes je to referendum, zítra uznání LLR jako součásti Ruska. Den poté se z úderů na ruské území stane totální válka Ukrajiny a NATO s Ruskem, která Moskvě rozváže ruce v mnoha ohledech.“

Širším kontextem, v němž byla tato prohlášení učiněna, je nečekaný neúspěch Ruska v Charkovské oblasti, po němž Kyjev navázal na tento moment a převzal kontrolu nad vesnicí v Lugansku, a tím symbolicky zvrátil úplné osvobození této republiky, kterého bylo dosaženo v létě. Turecký prezident Erdogan také právě řekl CBS, že ho prezident Putin údajně informoval během jejich setkání na okraj summitu ŠOS, který se konal minulý týden v Samarkandu, „že je ochoten to co nejdříve ukončit. Způsob, jakým se věci nyní vyvíjejí, je dosti problematický. Myslím si, že bude učiněn významný krok vpřed.“

Je tedy možné, že scénář demokraticky řízeného připojení těchto dvou donbaských republik k Ruské federaci, který by se možná dokonce mohl shodovat s připojením Chersonské a/nebo Záporožské oblasti, by mohl být asymetrickou odpovědí, kterou se pozorovatelé připravují očekávat od prezidenta Putina po nečekaném neúspěchu jeho strany v Charkovské oblasti. Pro vysvětlení, Moskva by pak útoky proti nim považovala za útoky proti sobě přesně tak, jak předpověděl Simonyan, který by tak stanovil velmi jasné červené linie, které by mohly urychleně ukončit vojenskou fázi ukrajinského konfliktu. Kyjev podporovaný NATO by buď dobrovolně ukončil bojové akce, nebo by k tomu byl Moskvou konečně donucen.

Tento sled událostí není zaručen, ale přesto jej nelze ani podceňovat, zejména poté, co se Simonyanová podělila o své úvahy o tom, co by se mohlo stát. Může se tedy docela dobře stát, že ona a občanské komory donbaských republik testují domácí a zahraniční reakce na tento scénář před tím, než o něm v blízké budoucnosti rozhodne Kreml. Koneckonců se zdá, že poslední dynamika ukrajinského konfliktu dospěla do bodu, kdy čas pracuje ve prospěch i neprospěch každé strany.

Taktická dynamika Kyjeva s časem stále roste, ale udržování konfliktu působí proti strategickým zájmům jeho evropských patronů z NATO tím, že zvyšuje riziko hlubokých sociálně-politických důsledků spojených s bezprecedentní hospodářskou krizí katalyzovanou protiruskými sankcemi. Stejně tak je perspektiva opačná pro Moskvu: udržování konfliktu podporuje její strategické zájmy spojené s jednotou EU nad Ukrajinou a jednotou Západu v širším smyslu, ale na úkor jejich taktických zájmů, protože se snaží zastavit rozmach Kyjeva na půdě NATO.

V souladu s tím by rychlé ukončení vojenské fáze konfliktu odvrátilo nejhorší strategické scénáře z pohledu Kyjeva a jeho západních patronů, ale na úkor jejich politicko-teritoriálních zájmů spočívajících ve znovuzískání kontroly nad Donbasem, Chersonem a Záporožím. Z pohledu Moskvy by to mohlo odvrátit nejhorší taktický scénář ztráty kontroly nad těmito osvobozenými regiony a s tím spojené závažné měkké mocenské důsledky, ale na úkor jejich dříve popsanych strategických

zájmů. Existují tedy argumenty pro i proti tomu, aby každý z hlavních účastníků konfliktu souhlasil se scénářem referenda v Donbasu, které by ukončilo vojenskou fázi konfliktu před nadcházející zimou.

Samotný fakt, že se tento scénář vůbec věrohodně nabízí jako založený na rozumné interpretaci Simonyanovy reakce na prohlášení donbaských občanských komor, naznačuje, že prezident Putin vážně koketuje s defenzivně orientovanou reakcí na nedávný neúspěch své strany v Charkovské oblasti, místo aby upřednostňoval výhradně ofenzivně orientovanou reakci, jak mnozí pozorovatelé očekávali. Opět to neznamena, že by se definitivně rozhodl pro scénář, který byl popsán v této analýze, ale nelze jej s jistotou vyloučit poté, co prezident Erdogan právě řekl o údajné touze svého ruského protějšku „co nejdříve to ukončit“.

AUTOR: Andrew Korybko

Zdroj: oneworld.press/?module=articles&action=view&id=3282

Překlad: zvedavec.news